Ч. 85. Пятниця 28 (15) цьвітня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про з'їзд ґр. Ґолуховского з Тіттонім. — З Угорщини. — Справа злуки Крети з Грециєю. — З Болгариї. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

Італїяньскі ґазети з великим заінтересованєм обговорюють тепер маючий відбути ся з'їзд австро-угорского міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского з міністром Тіттонім і звертають вже й на то увагу, що на сім з'їздї мусить бути порушена також справа македоньска взглядно ціла справа балканьска. „Gazetta di Venezia“ каже, що гостина ґр. Ґолуховского у Венециї замітна ще й тим, що припала в пору, коли в межинароднїй політицї виринули важнї справи. Італїя мусить зважати на то, щоби єї право на всходї було забезпечене а „Adriatico“ каже: Єсть річ імовірна, що на з'їздї буде порушена також справа македоньска і справа балканьска, отже єсть можність усунути непорозуміня в сих справах. — Не малої ваги єсть також і тота вість, після котрої нїмецкий цїсар Вільгельм приїде в понедїлок до Венециї і там прийме у себе на авдиєнциї ґр. Ґолуховского і Тіттонїго.

Здає ся, що в справі угорскої кризи має тепер розпочати ся акция, котра би закінчила єї в як найкоротшім часї. Так бодай доносять з Будапешту і видко, що там того дуже бажають. Нинї має приїхати до Віднѧ ґр. Тіса, а відтак будуть ще покликані до Відня Кольоман Сель, ґр. Андраші і Кошут. — Дуже ориґінальний спосіб залагодженя кризи подає ґр. Телекій в Magyar Orszak-у. Він предкладає іменно, щоби скасувати спільні делеґациї, а діловодство спільного міністерства війни і фінансів перенести на оба правительства, дальше щоби утворити нову орґанїзацию міністерства справ внутрішних і репрезентаций заграничних так, щоби складали ся по половинї з австрийских і угорских урядників. Міністер справ заграничних і перший шеф секций мали би бути покликувані на переміну з Австриї і Угорщини. Міністер справ внутрішних мав би бути одвічальним перед обома парляментами.

Здає ся, що великі держави европейскі постановили вже рішучо спротивити ся злуцї Крети з Грециєю в теперішній порі. „Tribuna“ доносить іменно, що на оногдашній конференциї амбасадори Анґлїї, Франциї і Росиї згодили ся з італїяньским міністром справ внутрішних Тіттонім що до того, що в теперішних відносинах злука Крети з Грециєю єсть неможлива і що рівночасно з повідомленєм о тій ухвалї князя Юрия грецкого треба предложити заряджения, котрі можуть причинити ся до успокоєня умів на Кретї. Ухвалу ту запротоколовано і она буде подана до відомости кн. Юрия, а він знов повідомить о ній провізоричне правительство в Теріссо.

З Константинополя доносять тепер в кретийскій справі, що кретийскі посли не думають тепер розширяти свою акцию, але мимо того рішили ся не лишити ворохобників в Теріссо без помочи. Коли би держави не схотїли відкликати своїх войск, то Кретийцї зажадають бодай переміни жандармериї, яка стоїть під італїяньскою командою, на чисто кретийску а наконець будуть ще домагати ся обмеженя прав ґенерального комісаря і зменшеня о половину єго платнї в сумі 200.000 фр., що значить по 75 сантимів на голову. В теперішну пору повіває на всїх кретийских публичних будинках грецка хоругов з виимкою в Ретимнї, де російский полковник Урбанович казав на будинку префектури здоймити вивішену грецку хоругов а повісити кретийску.

З Софії доносять, що роз'ярене, яке настало було в Болгариї з причини звістних подій в Заґорічанах в Македониї, трохи вже ослабло, а межи Македонцями беруть верх розважнїйші елементи. До нових розрухів і до репресалїй против Греків мабуть не прийде.

---

9)

Дещо про Марокко.

(За нїмецкими подорожниками З. Ґенте і дром Кампфмаєром — подав К. Вербин).

(Дальше).

Осередок цїлого города творить водойма може на яких 25 метрів довга, обмурована дуже красно вапняковими плитками. На самій серединї плюскотить водограй; з одного боку єсть хороший затінок з корчів рож, ґераній і настурций. Вузку полудневу сторону займає отверте підсїнє на стовпах, котре годить ся як не може бути лїпше на веселі забави в городї, се як раз місце до склянки і залицянки. Пливучу воду, котрої доставляють сусідні гори, спроваджено аж до сего місця і тут єсть малий водограй, котрого жваво бюча в гору струя наповняє шумом і плюскотом ціле підсїнє. Поміст вложений тут маленькими поливаними цеголками, котрі Маври уміють ще й нинї робити, хоч вже давно зійшли з висоти своєї давнїйшої штуки і здібности промисловой та стали малозначною мірнотою.

Сім каблуків в видї підкови підпирають на довгім 17 метрів малими присадкуватими подвійними стовпами склеплїнє стелї, що украшена дуже ріжнобарвними і якимись дивними узорами, знаними нам вже з Альгамбри. Задна стїна пущена мов алькір далеко в глубині і має ще три дальші глубоко взад сягаючі нижі, замальовані раз коло разу крачастими ріжнобарвними узорами. Коври вкривають тут землю, старосьвітські лямпи звисають на довгих ланцухах із стелї, а коли подивити ся попід каблуки та помежи стовпи підсїня на пишноту цьвітів в городї та на спокійні краски далеского тла в парку і горах, то представляє ся так чудово красний вид, що аж хочесь завидувати тому щасливому властителеви, що тут по одностайности і трудах дня може спочивати.

Крім того підсїня, положеного безпосередно над водою, стоять тут ще два малі доми в городї. Оба звичайні собі чотирогранні будинки з гладкими побіленими стїнами і плоскими кришами. В першім з тих домів мешкав перед 42 лїтами Муляї Абд ес Слам, котрий завів тут був майже зовсїм европейский порядок бо й францускний уніформ, в котрім він любував ся, підходив лїпше до такого порядку. З тих забавок, малесеньких зелїзниць та пароходів, котрими він заставляв стежки вимощені плитами, або котрими поганив красну водойму, не застав я вже й слїду. Тепер не було тут нїчого штучного, придуманого, все було природне та й не могло бути красше, як серед тих буйних цьвітів і красної зелени, що разом з хмарами відбивали ся в чистенькій як сльоза водї в ставочку. Рожі, звоздики, ґеранії, братчики і сестрички та олеандри були в повнім розцьвітї, особливо же буйно росли рожі і звоздики на довгих, вапняковим камінєм обложених грядках, а лаврові корчі, мірти та фіґові і помаранчеві дерева могли би давати холодну тїнь, як би не слотна пора, в котрій нїкому не забагало ся тїни. На другім домі було на горішнїм поверсї одно з тих нацїв отвертих з многими вікнами місць, з котрих видко далеко, а котрі в Перзиї та Індиї називають „балахани“, в теперішній вимові „боллохони“, від чого пішло слово „балькон“ (яке ми через Нїмців переймили від Італїянців). Та й Маври любують ся в таких балаханах: на плоских кришах своїх домів в містах та в городах часто на умисно до того збудованих вежах роблять они собі такі отверті комнатки, щоби по полудни, коли настане холод, або в теплі місячні ночи сидїти тут і при музицї та співі забавляти ся і жартувати з приятелями і дївчатами.

Третого дня мого побуту у Васанї пішов я в супроводї посланника великого шерифа, свого вояка і товмача до сауї, найсьвятїйшого місця у Васанї, де посеред мошей і шаф, комірчин та підсїнь для богомольців, гробниць шерифових предків єсть осїдок Могаммедового потомка. Чим близше підходимо до того місця, де сполучають ся разом доми молитви, помешканя і стайнї, що в найдальше на північ положеній части міста займають може яких 20.000 квадр. кільом. простору обведеного муром, тим більша стає глота. Коло входової брами збила ся в купу дуже ріжнородна товпа, богомольці, жебраки і дармоїди. Многі, видко, збігли ся лиш длятого, щоби подивити ся на Назарейця і Римлянина, котрий має бути прицупцений до сьвятої особи шерифа. Але за ту цікавість мусїли они гірко відпокутувати, бо слуги дому зачали немилосердно бити своїми довгими палицями, одинокими відзнаками свого достоїньства і серед того крику, який нараз счинив ся зайшов я на передне подвірє сауї.

Намірену демонстрацию перед помешканями репрезентантів держав в Софії залишено. Розважнїйші елементи македоньскі старають ся впливати успокоюючо, щоби не допустити до нїякого дїла мести якогонебудь рода, котре могло би скомпромітувати болгарску справу в Македонії.

До берлиньских часописий доносять з Петербурга, що правительство росийске одержало інформацию, що в день 1 мая мають вибухнути в цїлій Росиї великі розрухи социялїстичні. Правительство єсть переконане, що єму удасть ся змобілїзованєм полїциї, жандармериї і резервових баталїонів перешкодити всяким розрухам. Мимо того майже всї богатші люди в Москві і Петербурзї та иньших містах росийских виїзджають громадно за границю.

Рух межи селянами зовсїм не так грізний, як єго представляють в ґазетах, очевидно на то, щоби страшити ним інтеліґенцию, але місцями виступають селяни дїйстно против дворів, а то головно з намови чиновників. Ще небезпечнїйший готов настати рух межи послїдною зволочею по великих містах, котру також підбунтовують чиновники. Як доносить петербургска Аґентия телєґрафічна, настав в Петербурзї великий переполох, бо 15.000 портової зволочи подїлившись на відділи, постановили різати інтеліґенцию. Рух той не звернений против правительства і не беруть в нїм участи робітники.

З поля війни в Манджуриї наспіла вість о більшій стичцї, в котрій знову Японцї побили Росиян. Ґен. Лїневич доносить так о тій стичцї: Дня 26 с. м. войска наші змусили неприятеля уступити ся з Каіян, при чім Японцї спалили маґазин з провіянтом. Того самого дня передна сторожа росийска підійшла до Шантуфу, котре обсадили Японцї. Артилерия розпочала стрільбу, однак коли показало ся, що в місті знаходить ся сильнїйший відділ японьский, войско росийске уступило ся назад. З Токіо же доносять урядово: Неприятель в силї 5 баталїонів і 16 сотень та одної батериї артилєриї заатакував нашу кавалєрию коло місцевости Коіпан (мабуть Каіян). Наше войско побило Росиян і пустилось за ним в погоню аж до місцевости Леучаучі. Ми мали 38 убитих а Росияни лишили на побоєвищи 200 трупів. Два иньші відділи один в силї 6 баталїонів і 15 сотень, другий в силї 12 сотень і одного баталїона заатакували місцевости Кічошату і Чанті, але уступили ся, коли побачили, що перший з тих відділів побитий.

Новинки.

Львів, дня 27-го цьвітня 1905.

— **Страстні псальми у Львові.** В велику пятницю відсьпіває мішаний хор читальнї „Просьвіти“ на городецкім передмістю у Львові в архікатедральній церкві сьв. Юра страстні псальми зараз по Вечірни і положеню Плащеницї о годинї $1^1/_2$ з полудня. — Хор питомців гр.-кат. духовної семинариї у Львові в церкві семинарицкій о годинї 3-ій по полудни і в церкві архікатедральній сьв. Юра о годинї 5-ій по полудни відсьпіває отсї страстні псальми: 1. Бортняньский: „Благообразний Йосиф“. 2. Бортняньский: „Да ісправить ся“ (терцет сольовий з хором). 3. Рудковский: „Нас ради Распятого“. 4. Бортняньский: „Векую прискорбна еси душе моя“. 5. Бортняньский: „Да молчит (октет). 6. Григоріев: „Боже мой“.

— **Дерева при гостинцях.** По деяких околицях східної Галичини гостинцї виглядають, як би вели по степу. Нїгде нї одної деревини при дорозї, а коли в зимі завіють снїги, то й не пізнати слїду, куди їхати. Тому деякі староства і повітові видїли зарядили, аби громади обсадили межі поля притикаючого до гостинця деревами. Подібний приказ видало староство в Сяноцї всїм громадам свого повіта.

— **Новий воєнний австрийский корабель,** котрий буде спущений дня 21 мая торжественно в Полї на море, одержить — як доносять з Полї — назву „Архикнязь Фердинанд Максиміліян“. Той корабель, вмістимости звиш 10.000 тон, збудовано в цїлости з материялу і силами краєвими. Довжина єго виносить $118^1/_2$ метрів, ширина $21^2/_3$ метра, середна глубина занурюваня $7^1/_2$ метра. Корабель уоружений вежами, панцирними плитами і арматами найновійшої системи. Сила машин рівнає ся силї 14.000 коний, а найвисша скорість виносить $19^1/_4$ миль морских на годину. Панцирні плити і армати зроблено в фабриках Шкоди в Пильзнї; армат єсть на кораблі трийцять, а крім того чотири мітраільєзи. Внутрішне осьвітлєнє відбуває ся при помочи 700 електричних ламп; до вившного осьвітленя служить сїм великих електричних ламп о силї 25.000 сьвічок.

— **Многонадїйний молодець.** Минувшої пятницї вислав купець в Надвірній Мойсей Боднар свого сестрінця з грошевим листом, в котрім було 7800 корон на почту. Хлопець, що робив у свого вуйка службу возьного, віддав лист з грішми свому братови, а оба они видумали таку штуку: Гроші вложили до звичайної куверти і надали яко поручений лист до Бадена коло Віднї poste restante. Рецепіс на той лист вислали звичайним листом до Станиславова також poste restante. Відтак хлопець вернув і сказав, що лист з грішми згубив. Однако єму не повірено, а полїция замкнула і єго і брата до полїцийного арешту. Тут, посидївши кілька днїв, молодший хлопець признав ся до вини і розповів, що мав намір по кількох тиждях виїхати до Станиславова, відобрати там висланий лист з рецепісом, а відтак поїхати до Бадену і там взяти лист з грішми, щоби пустити ся в сьвіт. Лист з Бадену прислала почта тамошна до Надвірної на телєґрафічне жаданє надвірняньскої почти. З гроший нїчого не пропало.

— **Убийство в церкві.** В місцевости Гавелє в державі Небраска, північної Америки, Едвард Новак, котрий вже від довшого часу жив розведений з жінкою, зайшов в недїлю дня 2-го цьвітня підчас відправи до церкви, куди постійно ходила єго жінка, наблизив ся до лавки, де она

Арабске слово сауія означає первістно кут. Відтак називано ним особливо тоті кути в мошеях, де „тольба“, значить ся „шукаючі науки“ або магометаньскі студенти сидїли на земли довкола своїх учителів, щоби вивчити ся від них слово в слово корану і пояснень до него званих „сунна“ і „гадіт“. Так зробила ся наконець із слова сауія назва на школи, основані ученими знатоками сьвятого письма або людьми, котрих нарід уважав за сьвятих. А що після стародавного всхідного звичаю ученики приїздили з далеких сторін, щоби з уст якогось славного учителя почути науку, то для найпильнїйших „шукаючих“ основано тут побіч місць науки також помешканя, тїсні скромні маленькі комірчини, в котрих вже неодин пересидів цїлу свою молодість ба й цїле своє житє. Так отже настали такі сауії у всїх головних містах краю, як в Сергунї, Шешавенї, Васанї і др. і суть не лиш школами учених, але також і сьвятими місцями для богомольцїв.

До Васану приходять богомольцї через цїлий рік, шукаючи тут не лиш вічного спасенія для своїх душ, але також і цїлющої сили від погляду сьвятого мужа, котрий для їх побожности має далеко більше значінє, як який небудь инший чоловік на сьвітї. Впрочім така подорож до столицї великого шеріфа і не така повна трудів і не так дорога, як „гадж“, велика подорож до Мекки і Медіни, та й не треба тут сувати ся на колїнах та оказувати всїляких иньших дїл побожности і покори. У веселім товаристві, присьпівуючи і підскакуючи можна перейти через цїлий красний і урожайний край і не треба виставляти ся як тоті путники, що ідуть до Мекки, на небезпечности пустинї і на неменше страшні муки морскої хороби. А що вже тоді, коли дійде ся до цїли! Чого лиш серце музулманина може забажати, все тут знайде ся, крики і розвеселеня всїлякого рода, чародії і фаринники, оповідачі казок, ласощі і присмаки, гашіш і безлїч жіноцтва. Коли же удасть ся доторкнути ся сьвятого чоловіка або може навіть устиснути єго руку, то барака, благословеніє пророка, переходить на путника і він може на тепер вже спокійно умирати або й жити дальше та знову грішити, доки ще вистане єму бараки. Запеклий грішник може ще й в инший спосіб очистити ся від своїх гріхів: сьвятий сплюне свою пророцку слину в миску з кускусом (улюблена страва північних Африканцїв: пшенична або кукурудзяна каша з бараниною) а грішник споживає страву побожно і в вірі, що аж тепер буде очищений від всїх хоч би й найтяжших гріхів.

Та на тім ще не конець. Хто богатий і може щось із свого дати, той приносить сьвятому у Васанї свою жертву. Хто же не має нїчого, тому дають в сауії не лиш помешканє, але й харч а навіть одїж. Сотки тисячів побожних, що шукають помочи для своєї душі і тїла, живлять ся тут з року на рік коштом родини шеріфів, а иноді дїстають навіть нову одїж і гроші на дорогу. Серед таких обставин не дивота, що шеріфови забракне иноді гроший в касї.

Я застав цїле передне подвірє сауії повне путників, що лише що приїхали і стояли коло своїх коний та ослів з пакунками і ждали, щоби їм визначено місце, де можуть заночувати. В однім кутї держало кількох людий шеріфового коня, дуже красного, лиш трохи переґодованого сивого, що цїлий був білий як молоко, лиш писок мав дрібочку рожевий. Впрочім було тут досить пусто. Добру пяту часть того подвіря, окруженого високими будинками і великою головною мошеєю, займала величезна купа сьмітя і відпадків з кухнї та пашї. Невільники приходили і відходили та висипали з кошів з ухами перед мулів та ослів на ту купу гною якусь зелену пашу. А самі путники стояли громадками довкола або сидїли на земли і мовчали. Лиш якісь два взяли ся були за чуби і верещали з цїлої сили, коли побачили, що другі, котрі занадто були змучені, щоби забавляти ся розмовою, почали прислухувати ся їх сварцї. Всюди в дверех і переходах стояла численна служба, котру можна було розпізнати по єї лїпшій одежі; між нею було особливо богато ще дуже молодих муринів.

Я казав мому товмачеви розвідати ся у старших слуг, чи хто з них пригадує собі Рольфса, Мустафу „ет тебіб ель бруссі“ (прускoго лїкаря), котрий під тим іменем перебував через цїлий рік на сїм дворі. Але нїхто собі єго не пригадував, аж знайшов ся якийсь старий мурин з білою кучерявою вовною на голові, котрий собі єго пригадав. Той чорнобілий старець, що служив вже пятьдесять лїт на дворі шеріфа, сказав, що пригадує собі добре того римского лїкаря, що був тут сорок лїт назад і став був добрим музулманином. За згадку про нїмецкого подорожника, котрий перший описав докладно Васан, дїстав мурин від мене княжу нагороду.

До тої громадки, що нас була обступила підчас нашої розмови, приступив якийсь дуже поважний старий дїдусь з сивою бородою і дав менї чемно знак, щоби я за ним ішов. По при мошею, котрої вежа вкрита була цїла зеленими, звітрілими кафлями, ішли ми тїсними, крутими коритарями то в гору то в долину, почерез множество маленьких подвір та вузких переходів, аж наконець короткою, але дуже стрімкою і добре вибрукованою доріжкою пустились ми в долину, а минувши послїдний закрут і перейшовши через якийсь вузкий отвір, вийшли ми на хороше подвірє з водоймою і водограєм та підсїнями на стовпах по боках. Коли я близше придивив ся, побачив я, що тоті хороші білі каблуки, котрі я зразу уважав за марморові, як і цїла сауія взагалї має бути з мармору, були з глини і конґльомерату, а відтак дуже зручно затинковані.

Поза підсїнями по боках подвіря і понад ними піднимають ся одноповерхові доми, а й понад ними виднїє ся знову старий зелений мінарет так, що здає ся, як би тота мошея ходила разом з нами по тих блудних коритарях і переходах. Молоді невільники, що побігли наперед, поотвирали в найблизшім домі вікна на поверсї. Ми ідемо за ними по темних, вузких

на вколїшках молила ся і стрілив до неї з револьвера. Новак вийшов відтак з церкви, не дав нікому приступити до себе, грозячи, що кождого, хто діткне ся его, застрілить, і зайшов до мешканя жінки, де відобрав собі житє. Жінку, смертельно ранену, винесено з церкви до шпиталя.

— **Велика студінь** навістила сими днями цїлу Швайцарию. В латиньску великодну недїлю лютила ся в кількох околицях дуже сильна буря, а сніг покрив грубою верствою землю.

— **Велика дефравдация.** В містї Мільвокі, в Сполучених Державах, директор банку First National Bank, Вінґельов, украв 1,200.000 долярів. В крадежи помагав ему головний касиер банку. Обох дефравдантів увязнено, а місцеві капіталісти зложили грубі гроші в банку, аби недопустити до его упадку.

— **Пожар монастиря.** З Льондона доносять, що в містї Монтріль в Канаді погорів оногди монастир Ст. Женевієв, в котрім був жіночий інститут для богатших родин. Жертвою полумінии упало 19 панночок і 9 дорослих осіб. В сумежнім монастирскім шпитали погоріло в ліжках шість старих женщин.

— **Тайна в гробі.** В американьскім місточку Такома помер перед кількома днями тамошний мешканець Джон Сміт, а помер саме в хвили, коли хотів заспокоїти цікавість своїх приятелів. Именно від кількох лїт зникав Сміт в загадочний спосіб кождого року все в одній норі з Такома на якийсь час і все вертав перед зимою та приносив з собою якусь скількість золотого піску, варгости кількох тисяч корон. Всї допити приятелїв, звідки бере скарб, всї їх підглядання були безуспішні. Аж ось перед кількома днями, коли він поважно занедужав, прикликав до себе свого найлїпшого приятеля, аби повірити ему тайну. Сказав ему, що найшов золото в горах Каскад, а именно.... саме в хвили, коли мав вимовити місцевість, помер.

Телеґрами.

Льондон 27 цьвітня. До Daily Mail доносять з Гонконґа, що кабель до Гайнан перетято. Як гадають, зробили то росийскі аґенти.

Ташкенд 27 цьвітня. (Петерб. Аґ. тел.) Афґаньский ґарнізон скріплено. До Герапу привезено батерию моздірів.

Париж 27 цьвітня. Посол Жоре атакував дальше дуже остро міністра Делькассе. Президент міністрів Рувє дав в палатї до пізнаня, що аж по нещасливій для Росиї битві під Мукденом. Нїмеччина змінила свою мароканьску політику. Показує ся однак, що вже в падолистї м. р. нїмецкий посол в Танґері звернув увагу францускoго правительства на конечність управильненя мароканьских відносин. Делькассе не сказав о тім нічого, а тим провинив ся ще більше.

Петербург 27 цьвітня. „Нов. Время" пише, що діятелям земств, котрі вибирають ся на з'їзд в день 5 мая, заявлено, що ані в Петербурзі, ані в Москві з'їзд не буде дозволений.

Мадрид 27 цьвітня. Рада міністрів займала ся вчера адресою проводирів лїберальної партиї. Згоджено ся одноголосно на відповідь предложену президентом міністрів Вілляверде. Відповідь тоту доручать нинї проводирям лїбералів.

Пекін 27 цьвітня. (Петербурґска Аґенция телеґраф.). Покотилов, один з директорів росийско-хіньского банку, именований росийским послом при тутешнім дворі на місце Лєссара. (Поправдї той Покотилов був за Лєссара душею росийского посольства і найбільшим діятелем росийским в Пекінї. — *Ред.*)

Петербург 27 цьвітня. З Харбіна доносять, що Япанцї загрожують у великій мірі лїнії зелїзничій до Кіріна і всім тамошним позициям росийским. Росийскі шпиталї в Кіріні переносять до Харбіна.

Токіо 27 цьвітня. (Бюро Райтера). Вчера оголошено на цїлім острові Формоза воєнний стан.

Льондон 27 цьвітня. Вість наспівшу з Парижа, мов би росийска фльота відплила на полудне, уважають тут за пущену умисно, щоби обманити публичне мнїнє і чуйність неприятеля.

і дуже стрімких сходах і там на горі видимо знову перед собою на превелике диво нове подвірє, що виглядає зовсїм так, як тото в долинї, лиш що значно менше. Ставочок, водограй, підсїня, все так само як на долинї, лиш що все дрібнїйше і як здає ся, з лїпшого материялу. Переходи, що окружають тоту якусь дивну водойму на першім поверсї, виложені ріжнобарвними поливаними цеглами. Девять великих звисаючих лямп в чотирогранних склянних скринях служать до осьвітлюваня оливою, лиш в однїй склянній скрини єсть одна европейска нафтова лямпа.

Тепер вводять нас до авдиєнцийної салї, в котрій вже більше пригадують ся европейскі порядки. Сьвітлиця спочиває на стовпах і вистелена грубими коврами з Рабату, а вздовж стін поукладані низькі а довгі подушки, на котрі сїдає ся. На стїнах висять як у нас в комнатах мисливих в хорошім порядку рушницї і всїляка зброя. Менї впала в очи особливо якась велика шабля в тяжкій похві з дутого срібла, що висїла понад европейскими карабінами, між котрими добачив я один анґлїйский і один францускийїй. Напротив того оружия висїли в рамах і за склом якісь арабскі письма, котрим я став з цікавостию приглядати ся, думаючи, що то хіньскі, бо як звістно, жиє и в Хінї дуже богато магометан, котрі належать до секти шиїтів і длятого готові скорше признавати шеріфа за свою голову як каліфа в Константинополи.

Коли я ще приглядав ся тим письмам, сіпнув мене мій товмач з заду за сурдут, а коли я оглянув ся, побачив на превелике диво якогось молодого, високого росту мужчину в білім як сніг одежи, котрий усьміхнений подивив ся на мене і видко, мусїв вже довший час тихцем менї приглядати ся. То був шеріф, котрий увійшов босий до комнати і по грубих коврах так, що его не було чути.

Для віруючого музулманина була би то важна хвиля в житю, як би він так перший раз станув перед правнуком пророка, перед тим чоловіком, на котрого споглядають в слїпій покорі і надії мілїони людий як на Бога. Признаю ся, що мене не осліпила его сьвятість і я не впав на колїна, коли побачив перед собою того молодого чоловіка, що походить в простій лінії, в 35-тім поколїню від Могаммеда. Не так спокійний був мій товмач, хоч то вже був зіпсований музулманин з побережа, чоловік, що курив гашіш і довгі лїта сходив ся з християнами. Він аж не знав, що з ним діє ся, коли нараз як би десь з під землї явив ся шеріф перед нами. Як би остовпілий дивив ся він на сьвятого і не рушав ся. Аж нараз, видко, опамятав ся, кинув ся навколїшки, та хотів дотулити ся устами ноги і руки сьвятого; вже нащулив був губи, коли шеріф вже обернув ся, щоби сїсти на подушку на земли. Той чоловік з Танґера все ще ніби хотів цїлувати, а шеріф сїв на подушку і підогнув босі ноги під себе, мене попросив сїсти на крісло, а своїм кільком сивобородим достойникам, що разом з ним увійшли до комнати, дав знак, щоби засїли довкола него.

Заким ще відозвав ся до мене, дав веселим дзвінким голосом приказ своїм слугам, а малї чорні хлопцї невільники, що стояли доси коло дверий і в сїнех, розбігли ся вітрами і зараз бігцем явили ся знову. Одні внесли квапно богато тяжких срібних лїхтарів, в котрих позасьвічували величезні, кручені сьвічки зеленої краски з золотими цятками. Другі внесли спільними силами величезну срібну тацу, що мала в промірі добрих 60 центиметрів, а заними ішла ще гусаком цїла громадка, з котрої кождий ніс в руцї маленьку філїжаночку. Наконець явив ся один старший слуга, що прийшов мабуть просто з кухнї, і поналивав кипячої кави, котра після звичаю в краю була густа і дуже солодка.

(**Дальше буде**).

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 26-го цьвітня 1905.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	545·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	589·—	596·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот $4^1/_2$%	101·50	—·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·70	1 2·40
4% листи застав. Банку краєв. .	99·80	100·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·80	100·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	56·75	58·75
Угорскі черв. хреста . .	38·—	40·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	65·—	69·—
Базилїка 10 кор. . .	27·60	29·20
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·—	111.50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).